

IMPACTE DE L'ACTUAL CRISI ECONÒMICA EN LES PERSONES I FAMÍLIES IMMIGRADES

En l'actual situació de crisi galopant, on les xifres de l'atur no deixen d'augmentar afectant a tota la població, volem cridar l'atenció sobre els efectes en els col·lectius immigrants a casa nostra, un dels que més estan patint la crisi, amb unes connotacions pròpies, afegides a les que són comunes a tots els treballadors. Volem posar a la llum pública algunes d'aquestes situacions més punyents que s'estan vivint:

L'atur, amb dades del final del primer trimestre de 2009 a Catalunya, és de 498.352, dels quals 105.750 són estrangers (125.4% d'increment d'atur interanual en estrangers, mentre que entre la població catalana l'increment és del 60.4% (font: *Departament de treball de la Generalitat de Catalunya*)). Això indica la duresa com està afectant a aquest col·lectiu, la qual cosa està produint una situació de veritable regressió en el projecte migratori de molts, que ja havien aconseguit una relativa estabilitat laboral, social i familiar, i que es manifesta de diferents maneres:

- La impossibilitat de continuar el pagament de les hipoteques de les vivendes, fa que s'abandonin els pisos i es retorni al lloguer d'habitacions; o s'entra en una llarga via judicial, durant la qual van augmentant els interessos!
- L'enorme creixement de demandes bàsiques a entitats socials (aliments, roba, pagament lloguers, llum, aigua...) que produeixen una sobresaturació en les dites entitats
- El no poder pagar el material i els menjadors a les escoles
- Molts que havien endegat un petit negoci, els han de deixar per no poder fer front a les despeses...
- L'enviament de fills al país d'origen, quan s'havia aconseguit el reagrupament familiar
- La impossibilitat de renovar la targeta de residència i treball, per no tenir feina al moment de la renovació (l'anomenada "irregularitat sobrevinguda"), tornant a situacions d'irregularitat legal i fent que el nombre de persones amb papers però sense feina vagi augmentant
- En aquest context, la possibilitat d'obtenir la regularització per arrelament és pràcticament impossible, perquè no hi ha ofertes de contracte de treball
- El fet de no comptar amb el coixí familiar, com els aturats nadius, fa més insostenible la situació de moltes famílies
- Els homes estan patint amb més força aquesta situació perquè els sectors on treballaven són els més afectats; i les dones, a través del treball domèstic i la cura de persones grans o malaltes, són les que aguanten moltes famílies, essent les úniques que hi treballen, tot i que també s'està notant una recessió en aquest camp, donat que les famílies no poden enviar persones a residències o redueixen les hores d'atenció, i això repercuteix en les treballadores d'aquest àmbit laboral, ocupat majoritàriament per estrangeres
- El col·lectiu subsaharià és el més castigat de tots, abocat a la subsistència del "top manta"
- Aquesta situació provoca, lògicament, malestar a les famílies i s'agreuja la tensió entre pares i joves adolescents, reagrupats sovint contra la seva voluntat i amb dificultats d'adaptació al país

En aquest context, constatem que les persones no pensen, majoritàriament, en el retorn al propi país, doncs ja han començat a posar arrels a casa nostra i, a més, l'entorn social dels seus països no és millor que el nostre; que la precarietat de les feines i l'economia submergida està creixent, ja que molts diuen "millor això que res, almenys tenim això...", apareixent situacions d'autèntic abús, factor aquest que afecta a tothom i no només als immigrants.

D'altra banda, davant d'aquesta situació cal alertar del perill que proliferin els discursos i les polítiques que tendeixen a reduir les persones immigrades a la pura categoria de mà d'obra, l'entrada o presència de la qual suposadament caldria ajustar simplement a les necessitats laborals de cada moment de la nostra societat. Discursos que presentin els immigrants com a culpables i bocns expiatoris de la situació i polítiques marcades o condicionades per aquests.

Com a entitats cristianes **volem recordar i subratllar** la dignitat de tota persona, la prioritat del treball sobre el capital, el destí universal dels bens i el bé comú com a principis fonamentals de la Doctrina Social de l'Església, que troben el seu fonament en Jesucrist. La fraternitat va més enllà de la llei, és especialment necessària en temps de crisi i cal assumir les conseqüències personals, socials i polítiques.

És per tot això, que la *Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració* vol demanar:

1. Als poders públics

- Que es prioritzi de forma absoluta la recerca i aplicació de mecanismes que evitin un agreujament de l'actual crisi econòmica i de l'atur en particular, a partir de mesures que fomentin un model econòmic més basat en l'economia social i el respecte al medi ambient.
- Davant del gravíssim increment de l'atur i l'exclusió social, que s'elaborin urgentment plans generals d'actuació d'atenció social a les persones i famílies que es troben o estan caient en situació d'exclusió social o de precarietat
- Que es reforcin els mitjans i recursos públics a disposició d'aquestes persones i famílies, principalment habitatge social, alimentació, roba...
- Que s'estudiïn mesures de protecció i estímuls per als petits empresaris i professionals.
- Que s'estudiïn a fons les conseqüències a mig i llarg termini d'aquest procés de precarització que està produint, sobretot per al cas que la crisi econòmica s'allargui en el temps, i es tingui cura del discurs polític sobre la immigració, en aquest context.
- Que s'estableixin mecanismes que evitin que les persones d'origen immigrant caiguin en la irregularitat sobrevinguda per manca de feina i que es faciliti l'arrelament a les que ja s'hi troben en aquesta situació
- Que s'analitzin les problemàtiques concretes de menors, adolescents i joves, especialment els ex tutelats, per evitar que aquests col·lectius caiguin en una situació de greu exclusió social difícilment reversible.
- Que es reforci i millori el suport públic a les entitats socials que es dediquen a atendre aquests col·lectius, i s'estableixin mecanismes de coordinació més eficaços amb les Administracions. En aquest sentit, demanen al Govern estatal que rectifiqui la seva intenció de excloure a les entitats d'àmbit no-estatal, com les catalanes, del finançament a través del 0,7% del l'IRPF:

2. A les entitats socials, les comunitats cristianes i la societat en general

- Que es reforcin els mecanismes de coordinació i suport mutu entre les organitzacions d'assistència social
- Que es tingui en consideració que els col·lectius d'origen immigrant són uns dels sectors socials més afectats per qualsevol situació de crisi econòmica
- Que es prengui consciència de la responsabilitat política de tots els ciutadans en aquesta situació, tot reforçant els mecanismes de solidaritat col·lectiva.

Barcelona, maig de 2009

ENTITATS QUE FORMEN PART ACTUALMENT DE LA PLATAFORMA

La Plataforma està formada per les següents entitats:

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA (ACO), ASSOCIACIÓN SOCIAL ESTE-OESTE, CARITAS, CINTRA-BENALLAR, CON VI VIM, CRISTIANISME I JUSTÍCIA, CRISTIANS PEL SOCIALISME, DELEGACIÓ DE PASTORAL OBRERA DE BARCELONA, DELEGACIÓ DE PASTORAL SOCIAL DE BARCELONA, EKUMENE, FUNDACIÓ ESCOLA CRISTIANA, FUNDACIÓ MIGRA-STUDIUM, GOAC-HOAC, GRUP DE JURISTES RODA VENTURA, JOC, JUSTÍCIA I PAU, INTERCULTURALITAT I CONVIVÈNCIA, PARRÒQUIA DE SANTA MARIA DEL PI, PASTORAL AMB IMMIGRANTS (PAI), RELIGIOSES EN BARRIS, UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA (URC).